

QUÆSTIO MEDICA,
QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS
MANE DISCUTIENDA
IN SCHOLIS MEDICORUM

Dic Jovis 13 mensis Novembris 1721.

M. JACOBO-PHILIPPO DAVIER DE BREVILLE,

DOCTORE MEDICO, PRÆSIDE.

An Pestis remedium, Ignis?

I.

LUGENDAM mortalium conditionem? his ab ortu, ad interitum usque, illacrymabilis omnigenum morborum cohors instat ac imminet. Quàm arumnarum etenim secunda infantilis ætas! quàm formidolosam malorum Iliadem, pravi docilis juvenus, rerumque non naturalium rectum evagans ordinem, cervici suæ aggerit? quis plurima fando enumerare valet, quæ senes circumveniunt incommoda? Et licet ætas quæque suos patiatur

A

manes, innumeræ tamen morborum facies, febresque indomitæ indiscriminatim dant insuper stragem. Harum truculentissima, precibus medicaminibusve flecti indocilis, nec ætati parcens, aut dignitati cedens, Pestis; quæ furibundæ bellæ instar, populosissimas urbes civibus exhaurire trepidat, regionesque integras in solitudines amat transmutare. Dirâ symptomatum stipante catervâ incedit hæc luctuosa lues. Primo levis horror quatit ægros; mox viscera torrentur. Difficilem sæpius trahunt spiritum, interdumque gemitu gravem. Aut gravis stupor oculos urget inertes, aut flammania torquent lumina. Vigiliis, delirioque vexantur. Incerta febris artus depascitur. Aridæ fauces siti languent inexpugnabili. Motibus convulsivis, tendinumque subsultibus tentantur. Pulsus à naturali vix abest, vel adest debilis, parvus & celer, nonnumquam inæqualis, vel etiam intermittens. Urina sanorum ferè similis, vel cruda & tenuis extat, vel tincta, turbida, flammea. Quibusdam vires deficiunt omninò, alvusque fluxu colliquativo molestat. Sudor incertus & fœtidus frontem & tempora sequitur. Inguina, axillæ aut aures bubonibus, variæ corporis partes carbunculis infestantur. Maculis rubicundis, purpureis, violaceis, nigris partim, vel universè deturpatur cutis. Tam miserandæ luis causam inquiris? frustra syderum obitus & ortus specularis. Neque enim quisquam tam prudens author tibi persuadeat, syderum influxus posse fieri pestiferos, & ad nos usque deferri. Quis etenim (cum intercapedo stellarum à terrâ sit multarum millenarum diametrorum terræ) illarum fuligines & inquinamenta ad hanc, vel illam Provinciam poterunt deduci, quin universali simul taba inficiant totum terræ marisque ambitum, unius centri minimi spatium, vicemque subeuntem? An in aëre & per aëra canalem vel tubum, ad hunc vel illum terræ angulum, directum & immotum gratis singes & suppones? At quid, ne loca vicina inficiantur, proderit omnis Magistratûs providentia, si subter eundem meridianum, aut cœli aspectum sitæ sint? Nonne Medicorum quoque irritus & frustraneus labor? qui etenim pestilens venenum, cœlitus demissum, futilibus è terrâ productis remediis vinci dolens & renuens, poterunt debellare? Sed fodes, cur Saturnus vel Mars nobis pestiferus, potius quàm Luna, millenis aliquot miliaribus vicinior? cur toto, latissimoque Sinarum imperio pestis insolita & visa numquam, cui tamen idem Saturnus, idemque Mars, & æquè potenter, qui nobis, præest? Noli igitur cœlos Pestis authores facere, ut inscitæ clypeum prætendas tuæ: sed miasmata venenata, contagii capacia, è terræ visceribus, vel ex aquarum corruptelâ producta, aut

aliundè, per fluentem aëris undam, delata, veram tam diræ cladis causam agnosce; sicque, quidquid illa immutare, & perimere poterit, Pestis remedium fateâre.

I I.

EXHALATIONIBUS vaporibusque oppletur atmosphæra, quæ nitrosis, aqueis, tartareis, alcalinis, sulphureis, omnigenisque particulis constant & componuntur. Quî etenim tonitrua mugirent, rutilarent fulgura, fulmina micarent, grandines gignerentur? vapores non-nisi raritate & densitate; exhalationes toto quandoque cælo differunt, pro soli varietate per quod divehuntur. Sic multùm interest an per mare, an per terram, hancque amœnis flosculis lætabundam, cadaveribusve squallidam; an per lacus & paludes, an per rivos & flumina transferantur. Ex omnimodis quippe concretis emanant effluvia, quæ in immensum aëris mare diffusa, passim circumvolitant, eumque variè insciant, pro partium, quibus constant, insensibilium figuris, animalibus, quibus occurrunt, futura benigna aut malitiosa. Qui aërem variis particulis inbui dubitat; nitrum, tartarumve, aëri expositum, operanti pretium, pro opere, dare resciscat: antimonium diaphoreticum vulgare, vim emeticam sapius ex aëre sibi resarcire: colcotharque vitrioli, aëri expositum, pristinam vitrioli naturam, denuò recuperare; sic terra virginea Hentici *De Rochas*, post multas elixiviationes, antiquum sal ab aëre recipit, thermanum diurnitatis ortus & rationes tradens. An exactius specimen exoptas? ampla, hermeticè clausa, lagena, auræ dudùm exposita, aquam haurit: sal tartari aëri datur, ut colliquescat, nullis nisi aqueis liquabile. En aqueas. Vis igneas? reperies si mercurium sublimatum album in Sole aprices, vitro licèt exactissimè occluso, rubrum acquisiturus, ac si *Joannes de Vigo* suum pulverem super prunas rubefecisset. Quin etiam in aëre, à quo animalium pendet anima mortalis, diversarum hujuscemodi anatomorum præsentiam necessariam evincit experientia. In *Tanariffâ* etenim monte, exanimem reddebat acostam aëris tenuitas. Lippis quoque & tonsoribus innotescit jam *Boyliana* machina quâ etiam *Leimhofer* gradus, in animalculis, quis commensuret. At enim, quemadmodum has res aërem vitalem constituere, eique necessariò & semper inesse, liquidò constat; sic etiam à malignis rerum aut locorum effluviis insci, animalibusque reddi insalubrem, morbidum & exitiosum. Et ut saporum, odorumve diversitates, à particularum salinarum aut sulphurearum figuris pendere vi-

4

dentur ; ita *ἀντίρροια* quæcumque, sensorii intactis, recta in humores & spiritus transeunt, seseque insinuant, & ob partium varios *σχηματισμούς*, effectus quoque diversos sortiuntur. Sic quædam sanguinem fundunt, quædam æstum febrilem excitant : alia liquores coagulant, aut quandam eis stagnationem, visciditatemque conciliant. In spiritibus etiam quædam motus inordinatos cient, ut in hysteriis suævolentia. Alia eosdem figunt, cujuscumque sunt, quæ à torpedine exhalant, stuporemque piscatoris lacertis inducunt : nonnulla hanc vel illam corporis partem particulariter afficiunt, ut cantharides vescicam, meatusque urinarios ; opium aut hydrargyrum subactum, ore sumpta, vel cuti applicata, hoc ductus salivales, illud cerebrum sua *ἰσότη* perturbant & molestant. Sunt igitur in aëre quædam, quæ odore percipiuntur, alia quæ per canes solos distinguuntur, & alia denique omnis odoris expertia, licet nec veneni, nec contagii : sic à quercetis, post solstitium æstivum, exhalat occulta aporrhæa, quæ insuetum vultum atque collum, pruriginosis pustulis frequenter inficit.

I I I.

AD artis Medicæ perfectionem anhelanti, cura sit, ventos & varium cæli prædiscere morem. Namque à flatu originem ducens vita, sine eo conservari nequit. Et uti spiritus mortalibus vitæ, sic morborum ægrotis causa. Summa igitur ventorum præstantia, imò necessitas ; quæ à summo rerum Opifice datum, mobilem aëris humorem inquinatum à purgamentis, quæ aliundè contraxit, scoparum ad instar everrendo, liberare, malignamque illius diathesim pigririâ, aut aliundè accersitam, agitando corrigere & immutare. Nec sum animi dubius, quoslibet ventos, hac purgandi virtute, minimè, ex æquo esse præditos. Præ cæteris certè septentrionali & favonio in nostro hæmisplicio, salubritatis palma debetur ; nihilo tamen minus præstat, quemlibet eorum, quàm nullum, habere. Sic quoque in fulgure & tonitru, ut ut plerisque formidoloso, non temnenda latet utilitas. Vehementi quippe & latè aëris concussione miasmata noxia, si quæ insunt, ex ejusdem sinu possunt excuti, aut igne fulguris perpurgari. Imitetur ergo naturam Medicus, quem digna manet profligandæ Pestis gloria. Miasmatis pestilentibus inquinatum aërem, analogâ ratione, emendare meditetur. Frequentes pyras, per loca pestilenti tabo infecta, accendi curet. Luculentis ignibus, è lignis resinosis, sulphureis, odoriferis, præcipuè verò crebris tormentorum bellicorum, bombardarumque explosionibus, aëris corrupti mutationem molietur. Et certè,

3

præ cæteris omnibus, nozarum pestilentum eluere efficax pulvis pyrus: nec ulla magis præfens datur fortuna laborum; sive quod acido sulphuris & nitri omnis ab aëre corruptela & fracedo eliminetur, sive quod effectus aër, nitro de novo imprægnetur; indeque occultas vires, novumque vigorem elasticum concipiat: seu illi omne per ignem excoquitur virium, atque exulatur morbidus humor: seu denique, quod cum diversæ, quæ in aëre hospitantur particulae, inertis stagnatione necessariò putrescentes, illum vitæ inutilem, imò exitialem effecerint; validà hujusmodi concussione, magnam suscipiant alterationem, novamque formam acquirentes, ex pestiferà constitutione, in tertium quid, juvantibus acidis sulphuris & nitri moleculis, converti & migrare valeant. Quantum autem, & quàm latè, tormentorum bellicorum ope, moveatur aër, fragor machinarum, ad centesimum lapidem usque, à prælio navali exauditus, satis probat.

I V.

JA M verò sulphur acido imbui quis negaverit? Hoc acidum ^{Θειον} nomen sulphuri ^{κατ' ελκυσιν} conciliavit: hinc Pestis Antesignanum Alexipharmacum audit. Solum enim sulphur, inter creata corpora, resistit fracedini & Pestis contagio; quia solum sulphur, instar ignis, omnem fracedinem, tam in doliis, quàm ubicumque locorum arcet, deletque cujusvis attactûs & odoris vestigia. Sic quoque sulphur tollit omnem pellis scabiem, quia contagii inimicum. Etenim cum in universo nihil promptius ignem concipiat sulphure, quia merus veluti ignis est; non mirum, quod sulphur demonstret proprietates ignis, quæ sunt, omnia comburere, nec contagio infici. Quare loca, pestifero inquinata contagio, sulphure suffiri, jussit Hippocrates, qui sylvas integras combussit, ut acido ex lignorum oleis erumpente Pestem anteverteret, vel abigeret. Sic Argon quidam Medicus Atheniensis Urbem à gravi Peste liberasse dicitur. Spiritus enim, malignitatis invectores, acido domantur, figunturque. Idipsum in Gandaveni cataractâ observare fuit; ubi integra Neapolitana legio Pestis periculis perhibetur, exceptâ unâ Germanorum cohorte, quæ indusia, ad fugandos pediculos, pulvere pyrio infecerat. Porro malignorum morborum, eosque stipantium symptomatum causa, soli liquidorum viscositati videtur adscribenda. Subita namque virium prostratio in pestiferis, oritur, quia sanguis cæterique liquores miasmatum pestilentibus, velut inviscati, lentiori motu per canales deferuntur, longioresque neciendo moras, dissipatis spiritibus refocillandis, justam dene-

gant materiam : ex quorum defectu, Leypothymia. Sic quoque ex nimium inspissatis, & extra alveolos stagnantibus liquidis, non unius generis bubones, anthracesque pullulant. Quemadmodum autem, perversæ hujus constitutionis curam, mediis elasticitate quadam, & penetrandi energiâ donatis absolvendam, Physicorum ratio demonstrat; sic & Historicorum congruit fides & relatio. Ægyptii namque multis longis, & contagiosis morbis, quotannis, à mense Martio, ad festum Sancti Joannis, plerumque conflictantur : circa quod tempus terræ frustum aëri exponunt, ex cujus aucto pondere, ab aëre illi adfricato, solatium sibi prædicunt : quia, quo ille tractus pater, nitrum (pretiosa gutta, ros, vernacule *Elthalam*) supernè decidens, maligni miasmatis ferociam sic compescit, ut ejus adventum, promptè & universaliter sanentur, quotquot Peste decumbunt; & sani, ejusdem roris beneficio, ab eadem lue præserventur.

V.

FACESCANT ergo quotquot Theriacam, jam nimiam simplicium farragine luxuriantem, novis adhuc, pro lubitu, infarcire satagunt. Quasi Antidotus futura præstantissima, quæ mille simplicium congestum continet acervum. Facecant quoque, qui, ex innumeris authoribus, optima quæque alexiteria corradentes, stolidæ plebi, se se atrox venenum certò profligaturos, aut saltem ab eo præservaturos, audent asserere. Valeat etiam Amuletorum, Periaptorum, Sigillorum, & Talismanicorum *Gamabou* genus omne, de quibus ad sanitatem tuendam, morbosque curandos, effectus, Stentoræa voce, prædicantur innumerabiles. Has aniles nugas, Chaldaei in credulum popellum primò introduxere; Ægyptii superstitionis fovère; Græci *λογισμοι* imitati fuère; tandemque per otiosos Monachos, captandis & emungendis mulierculis, semper inhiantes, supersticioso sæculo, apud Christianos sunt propagatæ. Sed harum pudeat Medicum rationalem. Nugivenduli Cabalista, cæterique deridendi, qui hos Caraçtheres sympatheticos, Astrales signaturæ, Arrham cælestium impressionum tantoperè extollunt. Hos, inquam, Medicus naso suspendat adunco, unicè securus, Astra non repuerascere, ut his crepundiis gaudeant; nec Oestro quodam moveri & percelli, ut cum Jove mæcho, è cælo deripi possint, & in hæc terrena, ad cujusvis nebulonis nutum, deduci. Eheu! dolendum sanè, quantum ab his luridis medicaminibus, humano generi sit ludificatum! dolendum, quantas infida hac auxilia deluserint hominum myriades & expecta-

7

tiones ! Ratum ergo maneat solum ignem Pestis destructionem continere : quia solius ignis proprium consumere Pestem & venena ; quia solus malignam auræ vitalis diathesim valet rectificare & corrigere, pestilentique fermenti semine aërem spoliare. Quid si illis assentiamur, quibus persuasum est, in pestilentiali constitutione, aërem ipsum putrescere & verminare ; aut variorum insectorum genera, cibum ovulis suis minimis conspurcare, aëremque innumeris hujuscemodi *Acaron* insensilium examinibus scatere ; & ab istis morbos contagiosos propagari ? An quidquam, ad perpurgandum aërem, ab illâ verminosâ prosapiâ igne potentius, cujus proprium semina absumere, transmutare & destruere ?

Ergo Pestis remedium, Ignis.

Domini Doctores disputaturi.

<i>M. Henricus Besnier.</i>	<i>M. Joannes Bapt. Sylva,</i> <i>Serenissimi Ducis Bor-</i> <i>bonii Medicus ordinarius.</i>	<i>M. Philippus Caron,</i> <i>Scholarum Professor.</i>
<i>M. Joannes Besse, Medicus Domus Regia.</i>	<i>M. Joannes - Baptista Thomas Martineng.</i>	<i>M. Joannes Gelly.</i>
<i>M. Antonius de Jussieu, Regia Scientiarum Academia & Botanices, in Horto Regio Parisensi Professor.</i>	<i>M. Franciscus Pouffe.</i>	<i>M. Claudius Burlet, Regia Scientiarum Academia Socius, & Hispaniarum Regis olim Medicus primarius.</i>

Proponebat Parisiis THOMAS-RENATUS
GASNIER, Parisinus, Baccalaureus Medicus,
A. R. S. H. 1721, à sextâ ad meridiem.